

C_2021035SV.01003401.xml
1.2.2021

SV

Europeiska unionens officiella tidning

C 35/34

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 12 november 2020 – DuoDecad Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-596/20)

(2021/C 35/47)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i det nationella målet

Klagande: DuoDecad Kft.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

1)

Ska artiklarna 2.1 c, 24.1 och 43 i rådets direktiv 2006/112 (1) tolkas så, att licenstagaren för en know-how-licens – som är ett bolag som är etablerat i en medlemsstat i unionen (i förevarande mål Portugal) – inte tillhandahåller de tjänster som finns tillgängliga på en webbplats till slutanvändarna, vilket innebär att licenstagaren inte kan betraktas som mottagare av tjänsten tekniskt stöd för nämnda know-how från den beskattningsbara person som är etablerad i en annan medlemsstat (i förevarande mål Ungern) i egenskap av underleverantör, utan att den sistnämnda personen tillhandahåller tjänsten till licensgivaren som är etablerad i den sistnämnda medlemsstaten, om licenstagaren

a)

hade kontor som hyrts i den förstnämnda medlemsstaten, IT- och kontorsinfrastruktur, egen personal och stor erfarenhet inom området e-handel samt hade en ägare med omfattande internationella förbindelser och en verkställande direktör med kompetens inom området e-handel,

b)

hade skaffat sig know-how som avspeglade webbplatsernas driftsprocesser och uppdateringarna av dem, yttrade sig över dem, föreslog ändringar av dessa processer och godkände sådana ändringar,

c)

var mottagare av de tjänster som den beskattningsbara personen tillhandahöll på grundval av denna know-how,

d)

regelbundet fick rapporter om de tjänster som underleverantörerna hade tillhandahållit (i synnerhet rörande trafiken på webbplatserna och de betalningar som gjorts från bankkontot),

e)

i eget namn registrerade de internetdomäner som möjliggjorde tillgång till webbplatserna via internet,

f)

angavs som tillhandahållare av tjänsten på webbplatserna,

g)

själv vidtog åtgärder för att upprätthålla webbplatsernas popularitet,

h)

själv i eget namn ingick avtal med de medarbetare och underleverantörer som krävdes för att tillhandahålla tjänsten (i synnerhet med de banker som erbjöd betalning med bankkort på webbplatserna, de som skapade det innehåll som var tillgängligt på webbplatserna och de webbadministratörer som marknadsförde innehållet),

i)

förfogade över ett komplett system för att ta emot betalningar från slutanvändare för tillhandahållandet av tjänsten i fråga, som bankkonton, rätt att oinskränkt och med ensamrätt förfoga över dessa konton, en databas över slutanvändare som gjorde det möjligt att utfärda fakturor till dem för de tillhandahållna tjänsterna och ett eget dataprogram för fakturering,

j)

på webbplatserna angav sitt eget säte i den förstnämnda medlemsstaten som fysisk plats för kundtjänst, och

k)

är ett bolag som är självständigt i förhållande till såväl licensgivaren som de ungerska underleverantörer som har till uppgift att utföra vissa tekniska processer som beskrivs i nämnda know-how,

samt mot bakgrund av att i) de ovan beskrivna omständigheterna bekräftades av den berörda myndigheten i den förstnämnda medlemsstaten, i dess egenskap av lämpligt organ för att granska

dessa objektiva omständigheter som kan kontrolleras av utomstående, ii) den omständigheten att bolaget i den medlemsstaten inte kunde få tillgång till en betaltjänstleverantör som kunde garantera mottagande av betalning med bankkort på webbplatsen, utgjorde ett objektivt hinder för tillhandahållandet av tjänsten i den andra medlemsstaten via webbplatserna, vilket innebär att det bolag som var etablerat i den medlemsstaten aldrig tillhandahöll den tjänst som finns tillgänglig på webbplatserna, vare sig före eller efter den granskade perioden, och iii) det licenstagarbolaget och de företag som var knutna till det erhöll vinning till följd av driften av webbplatsen som totalt sett var större än skillnaden mellan att påföra mervärdesskatt i den förstnämnda medlemsstaten och att göra det i den sistnämnda?

2)

Ska artiklarna 2.1 c, 24.1 och 43 i direktiv 2006/112 tolkas så, att licensgivaren för en know-how-licens – som är ett bolag som är etablerat i en annan medlemsstat – tillhandahåller de tjänster som finns tillgängliga på en webbplats till slutanvändarna, vilket innebär att licensgivaren är mottagare av tjänsten tekniskt stöd för nämnda know-how från den beskattningsbara personen, i egenskap av underleverantör, och den sistnämnda personen inte tillhandahåller tjänsten till licenstagaren, som är etablerad i den förstnämnda medlemsstaten, om licensgivaren

a)

hade egna resurser som enbart utgjordes av ett hyrt kontor och en dator som användes av dess verkställande direktör,

b)

som enda anställda hade en verkställande direktör och en juridisk rådgivare vilken arbetade deltid under några timmar per vecka,

c)

hade ett enda avtal, nämligen avtalet om know-how-utveckling,

d)

såg till att de domännamn som licensgivaren ägde blev registrerade på licenstagaren i dennes eget namn, enligt det avtal som ingicks med licenstagaren,

e)

aldrig framställde sig som leverantör av tjänsterna gentemot utomstående, i synnerhet slutanvändare, banker som erbjöd betalning med bankkort på webbplatserna, skapare av det innehåll som fanns tillgängligt på webbplatserna och webbadministratörer som marknadsförde innehållet,

f)

aldrig har utfärdat skriftliga underlag rörande de tjänster som finns tillgängliga via webbplatserna, med undantag av fakturan för licensavgiften, och

g)

inte förfogade över något system (som bankkonton och annan infrastruktur) som gjorde det möjligt att ta emot betalningar för de tjänster som tillhandahållits via webbplatserna,

samt mot bakgrund av att det följer av dom av den 17 december 2015, WebMindLicenses (C-419/14, EU:C:2015:832), att det inte i sig är av avgörande betydelse att licensgivarbolagets verkställande direktör och enda aktieägare är upphovsman till nämnda know how, att samma person utövar inflytande eller kontroll över hur nämnda know-how utvecklas och används och över tillhandahållandet av tjänster som är baserade på denna know-how, vilket innebär att den fysiska person som är verkställande direktör för och ägare till licensgivarbolaget också är verkställande direktör för och/eller ägare till de bolag som är de underleverantörer – och därmed till klaganden – som medverkar i tillhandahållandet av tjänsten som underleverantörer på uppdrag av licenstagarbolaget och som utför de beskrivna uppgifterna som de har till uppgift att utföra?

(1) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).